

جویدنیا: رادیو ایمان و آگاهی است و همکاران من هر آنچه که دارند عاشقانه در طبق اخلاص ارائه می‌کنند، رادیو واقعاً عشق است. کسی نمی‌آید را رادیو ویلایت کند و سرمایه‌دار شود و امیدوار مسؤولان محترم، مخصوصاً جناب آقا‌ای دکتر جبلی که تشریف آورند عنایت بیشتری به دستمزدها داشته باشند تا انگیزه همکارانم بیشتر شود

و غیر از ایران، از تمام کشورها شنونده و مخاطب دارد و این اندوخته‌ای بسیار ارزشمند است که مردم بانی آن هستند و باید توجه داشت که ارتباط مردم با رسانه باید در جهار چوب اعتماد باشد.

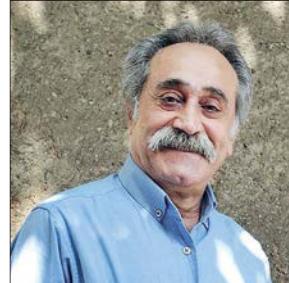
وی افزود: مادر داخل افراد فرهیخته، توانمند و متخصصی داریم که جزو بهترین سرمایه‌ها در رسانه رادیو هستند که می‌توان با تدبیر خاص از ظرفیت‌های آنها استفاده کرد تا پرچم رادیو در سراسر ایران، همیشه در اهتزاز باشد.

جویدنیا با ابراز خوشحالی از برگزاری جشنواره‌های مختلف گفت: افتخار می‌کنم که تیمه کنندۀ برنامه راه شب در این جشنواره‌ها، مقام کسب کرده است. من هم سالیان سال در برنامه راه شب پنجشنبه شب‌ها در خدمت استاد عزیزم منوچهر نوذری، بانوان شهلا نیساری و شمسی فضل الله و همچنین سعید توکل بودم و از ایشان

چه در عرصه بازیگری و چه اجرای سپارام ام ختم.

وی ادامه داد: رادیو، ایمان و آگاهی است و همکاران من هر آنچه که دارند عاشقانه در طبق اخلاص ارائه می‌کنند. رادیو واقعاً عشق است. کسی نمی‌آید در رادیو ویلایت کند و سرمایه‌دار شود و امیدوار مسؤولان محترم، مخصوصاً جناب آقا‌ای دکتر جبلی که تشریف آورند عنایت بیشتری به دستمزدها داشته باشند تا انگیزه همکارانم بیشتر شود.

وی در مورد آخرین برنامه خود گفت: چند ماه پیش از من دعوت شد در رادیونمایش به همراه امیر زنده دلان برنامه‌ای را با کارگردانی خود ایشان به نام «چرنده و پرنده» اجرا کنیم. در حال حاضر هم با رادیو ایران همکاری دارم. در ایام محروم و صفر نیز روزهای پنجشنبه، برنامه «رادیو یک» را به صورت زنده بر عهده داشتم. علیرضا جاویدنیا بیان کرد: در حال حاضر به خاطر مشکلات قلبی و با محبت دوستان فشارکاری کمتری را متحمل می‌شوم. او در پایان از خدمات و حمایت‌های آقایان شاه‌آبادی و بخشی‌زاده و محمدزاده مدیر رادیو ایران قدردانی کرد.

علیرضا جاویدنیا، گوینده و مجری پیشکسوت و محبوب:

رادیو بستری مناسب برای مخاطبان خود است

این رسانه طی سالیان متمادی با همراهی شایسته و روایتگری دقیق از اتفاقات روز جامعه، همراه مردم بوده و با برنامه‌های زنده، نویسنده‌گاهی از ارزشمند و اعضای پرلاش فنی و صدابردار آثار ماندگاری را به یادگار گذاشته است.

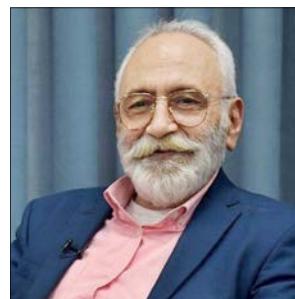
جویدنیا با بیان این‌که از ۲۷ سالگی وارد رادیو شده است و در برنامه‌های مختلفی همچون راه شب، صبح جمعه و برنامه‌های مختلف دیگر حضور داشته، گفت:

این برنامه‌ها همگی از شتبیانی مردمی برخوردار بودند و خاطرات ماندگاری را ز خود در اذهان به جا گذاشته‌اند. وی خاطرنشان کرد: در پیامک‌های مردم عزیزان و تماس‌های تلفنی، می‌بینیم که خیلی‌ها می‌گویند فرصتی برای مطالعه نداریم. مثلاً شخصی می‌گوید: من راننده ماشین سنجین هستم یا در یک مرکز تولیدی کارمی‌کنم، ولی تمام اطلاعات را از رادیو می‌گیرم. بنابراین مامی توایم بگوییم که برنامه‌سازان و نویسندها، بهترین‌ها را برای مردم تولید و پخش می‌کنند و مخاطبان هر آنچه را که دوست دارند می‌توانند از رادیو طلب کنند.

وی افزود: تلویزیون نیز در جایگاه خود مقبولیت خاص خودش را دارد اما رادیو به خاطر این که قبل از تلویزیون در دسترس قرار گرفت، در میان مردم از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. چراکه مخاطب تحت هشرایطی می‌تواند با رادیو ارتباط بگیرد و رفاقت داشته باشد. جاویدنیا با بیان این که بسیاری از مخاطبان رادیو، روشندهان و افراد نایینها هستند، تصریح کرد: امیدوارم در حوزه برنامه سازی و طرح و ایده، توانیم از همراهی هر چه بیشتراین عزیزان در رادیو بهره‌مند شویم. این گوینده پیشکسوت اظهار کرد: در هشت دهه‌ای که رادیو با مردم عجین شده، هر روز جوان ترشده است

فریبرز گلبن، تهیه‌کننده پیشکسوت رادیو:

رادیو دارای روح است

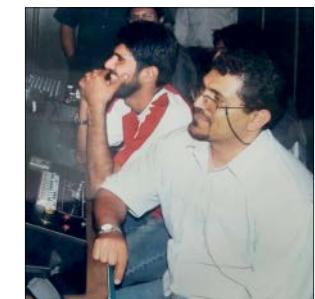

گلبن، پیشکسوت رادیویی و تهیه‌کننده موفقی که موفق به اخذ جوایز مختلف داخلی و بین‌المللی شده است درخصوص علاقه و ارتباط خود با رادیو گفت: آشنایی من با رادیو به دهه ۳۰ هجری شمسی بر می‌گردد. در آن زمان همه درخصوص سریال‌های خانوادگی که از رادیو و پخش می‌شد صحبت می‌کردند که هر شب به آن گوش می‌دادیم. این که قصه‌ها به کجا می‌رسد و این جذابیت‌ها و هیجان‌ها همیشه برای ما وجود داشت. یا مثلاً جمعه صبح آقای مستجاب الدعوه قبل از آقای نوذری برنامه اجرا می‌کرد. آن موقع به موسیقی علاقه داشتم ولی متناسبه صفه گرامافون قیمت بالایی داشت. به همین خاطر منتظر رادیو تهران می‌ماندم تا ترانه درخواستی پخش کند و بشنوم. این فرآیند برای مابسیار سخت می‌گذشت اما واقعاً در آن زمان هیچ چاره‌ای هم نبود. تا این‌که سرانجام به رادیو دعوت شدم. در آن زمان نزد آقای حقیقی که مسؤول آشیو بود رفتم و از این‌که خودم رامیان آن همه موسیقی می‌دیدم بی‌نهایت خوشحال شدم. علاقه و افراد من به رادیو تا آن‌جای پیش رفت که بعد از گذشت مدت زمانی دستیار آقای محمود معلمیان، یکی از تهیه‌کنندگان قدر و باسواند رادیو شدم که همیشه از خدمات ایشان ممنونم.

گلبن با بیان اهمیت رسانه رادیو و نقش آن افزود: رادیو روحی دارد که انسان را در معنا و مفهوم خود جذب می‌کند. ما هنوز به این نتیجه کامل نرسیدیم که این روح رادیو از چه جنسی است و منش آن کجاست؟ ولی واقع‌ایمان دارم رادیو سرشار آن است و آدم را جذب می‌کنند.

جعفر تاجیک، پیشکسوت رادیو:

با صدای زنگ تلفن به خودم آمدم

چه‌های روابط عمومی معاونت صدا بودند. با دیدن شماره تلفن روحیم به پرواز در آمد و به رادیو پرکشید. رادیو، تنها جایی است که از آن می‌توان آرامش گرفت و به صدای دلت گوش دهی.

۲۷ سال مثل باد از رو به روی چشم‌مان رژه رفت. دلت‌نگ شدم، هنوز دلم بهانه خانه دوم رامی‌گیرد. گاهی دلت از گشته به دهان می‌مانی. گاهی دلت‌نگ‌هایی داری که فقط باید

فریادشان بزنی اما سکوت می‌کنی. گاهی چقدر دلت برای یک خیال راحت تنگ می‌شود. رسانه خیال‌ساز رادیو جعبه‌های کوچک با محتوای بیکران درست مثل قناتی فوتک که با جوی ظرفی کیلومترها زمین را طراوت و شادابی می‌بخشد مثل نسیم که با ملایم روح‌انگیز خود جان طبیعت را بیدار می‌کند و اصحاب رسانه صدا با درک و درایت آگاهانه خود روح انسان سازی را در طبیعت مخاطبان احیا می‌کنند و این نفس در محضر خداتا ابدیت جریان خواهد داشت. رادیو در تمام مقاطع و دوران‌ها نه تنها نشان داده که ثابت کرده در زمان جنگ و صلح، در زمان شادی و غم، در زمان اضطراب و آرامش نه فقط باید طیف و گروهی خاص که برای پیرو جوان، کوچک و بزرگ، زن و مرد، عالم و عامی، بساد و بیساد فقط یک جعبه کوچک نیست و فرهنگ ساز است و شاید بزرگ‌ترین علت محبوبیت این جعبه جادویی همین باشد.

یاد برنامه‌های مختلف افتادم: از «راه شب» شنبه و مادر رادیو، جهان سیاست و تحلیل‌های به روز و به موقع به افق آفتاب و دلت‌نگ‌های لحظات مناجات، عصرانه و آرامش توأم با شادی، سلام ایران و جنب و جوش صحگاهی، نغمات و نمایش‌های رادیو... که هر کدام مخاطب خود را داشت که همه با عشق و علاقه با پیامک و ارتباط تلفنی به من برنامه‌سازانگیزه تلاش و تکاپو می‌دادند. فقط به یک کلمه رسیدم، یادش بخیر.

یاد همه همکاران پرلاشی باد آهایی که دیگر نیستند مثل مهران دوستی، جمیله بی‌نیاز، عباس نعمتی، حسین فاطمیان، مسعود جان‌نتایی و... و باز هم من و دلت‌نگی، یادش بخیر، رادیو، هنوز دوستت دارم مثل گذشته...

